

РЕШЕНИЕ

№ 751

гр. София, 13.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 18-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АНГЕЛ Ф. ПАВЛОВ

при участието на секретаря МАЯ Ф. МЛАДЕНОВА
като разгледа докладваното от АНГЕЛ Ф. ПАВЛОВ Административно
наказателно дело № 20221110201817 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на раздел V към глава III от ЗАНН. Образувано е по жалба на “Тера ком 2007“ ЕООД срещу НП № 23-003456 от 24.07.2020 г., издадено от директора на ДИТ – Софийска област, с което на дружеството-жалбоподател за нарушение на чл. 61, ал. 1 вр. чл. 1, ал. 2 от КТ на основание чл. 414, ал. 3 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева. Делото се разглежда повторно от районния съд след като решението на друг негов състав е било отменено от касационната инстанция и делото е върнато за ново разглеждане с дадени конкретни указания касателно прилагането на закона. От страна на жалбоподателя се иска отмяна на НП, като се излагат конкретни доводи за процесуална и материална незаконосъобразност на постановлението, срещу които възразява на свой ред с конкретни доводи ДИТ – Софийска област (учреждението, чийто орган е издал обжалваното НП, което учреждение се явява страна по делото до изменението и допълнението на ЗАНН, влизащо в сила от 23.12.2021 г.), респективно наказващият орган (който съобразно приложимата от датата 23.12.2021 г. нова процесуална уредба по чл. 61, ал. 1 вр. чл. 58д от ЗАНН се явява надлежна страна в процеса) чрез процесуален представител.

От анализа на всички гласни и писмени доказателствени материали (с уточнението, че по аргумент от чл. 378, ал. 2 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН при настоящото съдебно разглеждане могат да се ползват събраните по надлежния процесуален ред доказателствени материали в съдебното производство пред друг състав на районния съд), въпреки проведеното (вече) обективно, всестранно и пълно разследване (изследване на обстоятелствата), категоричен

(несъмнен) извод в смисъл, че соченото в НП лице Ешреф Шабан е полагало труд (съгласно описаното в атакуваното постановление) по уговорка за това с друго лице, управляващо/представляващо дружеството-въззивник и действащо именно в такова качество (на управляващ/представляващ търговското дружество), не може да бъде направен, съобразявайки противоречията в доказателствената маса, предвид които не може да бъде отдадено предпочитание към конкретна версия по така обсъждания тук фактически въпрос, включително имайки предвид установената непосредствено от настоящия съдебен състав доста ниска степен на грамотност при г-н Шабан, поради която ниска степен на грамотност никак не е трудно Шабан да бъде подведен да декларира едно или друго обстоятелство, като се установява иначе от публичния ТРРЮЛНЦ (съобрази чл. 9 от ЗТРРЮЛНЦ!), че производството на селскостопанска продукция е част от вписания в регистъра предмет на дейност на търговското дружество-въззивник поне от 2009 г., но не се установява от цялостната доказателствена съвкупност, че процесната (конкретната) селскостопанска дейност, в която пряко участие е взел св. Шабан, е била осъществявана от същото дружество, което при всяко положение (видно от съответните изисквани справки в тази връзка) не е имало регистрирана такава осъществявана дейност в процесния обект (от фактическа страна това са единствените обстоятелства, релевантни за решаване на делото/удовлетворяващи съответните задължителни указания на касационната инстанция). Следва да се има предвид, че смисълът на презумпцията по чл. 416, ал. 1, изр. 2 от КТ е свързан с хипотезите, при които актът има удостоверителен характер, а не с хипотезите, в които в АУАН е отразена някаква оценъчна дейност, въз основа на която се извеждат едни или други изводи по фактите (както практически е в процесния случай) и така приложимо по силата на чл. 84 от ЗАНН се явява общото правило по чл. 14, ал. 2 от НПК. Изложеното до момента досежно фактите означава, че отговорност, каквато е потърсена с обжалваното постановление, не може да бъде ангажирана (не може да бъде направен извод /несъмнен/, че е осъществен претендиращият състав на административно нарушение), т. е. налице е неправилно приложение на материалния закон по смисъла на чл. 63, ал. 3, т. 1 вр. ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 58д, т. 1 от ЗАНН. Дори това да не беше така, обаче, НП при всяко положение подлежи на отмяна на основание чл. 63, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 58д, т. 1 вр. чл. 84 от ЗАНН вр. чл. 335, ал. 2 вр. чл. 348, ал. 3, т. 3 от НПК (задължителното за настоящата инстанция решение на касационната такава не съдържа забрана за подобен извод), доколкото наказващият орган не е притежавал съответната компетентност при съобразяване на чл. 16, ал. 2 от УПИАГИТ, приет със съответното ПМС и в сила към датата на издаване на обжалваното НП, вр. приложението към чл. 7, ал. 5 от същия правилник (отделен е въпросът за това, че – в същия ред на мисли – компетентност не притежава и актосъставителят, като за уточнение следва да се посочи, че чл. 6, ал. 2, т. 14 от въпросния УПИАГИТ само дава възможност на изпълнителния директор на ИАГИТ да определи конкретен обхват на дейност и компетентност на инспекторите по труда, но в рамките на императивното правило по чл. 16, ал. 2 от същия УПИАГИТ; съдът не осъществява с настоящото решение никакъв косвен контрол за законосъобразност на административен акт по определяне на компетентност на инспекторите в ДИТ – Софийска област, а просто

прилага пряко съответната релевантна нормативна уредба, чието приложение съдът не може да „дерогира“ поради наличието на даден ненормативен административен акт).

Безпредметно е да се обсъжда друго в настоящото изложение, като единствено следва да се отбележи (във връзка със съответното релевирано по делото искане), че при този изход на делото липсва правна възможност за присъждане на разноси в тежест на въззивника.

Мотивиран от всичко изложено, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № 23-003456 от 24.07.2020 г., издадено от директора на ДИТ – Софийска област.

Оставя без уважение искането на наказващия орган (чрез процесуалния му представител) за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – София-град в 14-дневен срок от деня на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____